

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

I. Vt duo, qui soli ordinationem praesumpserant, ab omnibus deinceps
ordinationibus & Conciliis abstineant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

ANNO CHRISTI 439. a duobus temere conuenientibus præsumptam esse clarebat; non minus doloris de præsumptum lapsu, quam de ecclesiæ ipsius conuulsione, in peccoribus omnium diutina collatione versatum est.

CANONES.

I.

Primum itaque, quia non vlciscendi, sed remediandi studium, nutu Domini, vniuersorum peccatora prorsus sacerdotali consilio insederat, Canonum in sermonibus singulis proprietate perspecta, patuit quod sicut reprobe præsumpta esent in irritum deuocanda, ita eos qui reproba præsumpsissent, quamuis confundere censura coegeret, caritati liceret absoluere: præsertim cum hi qui tam peruersa incidissent, a primo lapsus ipsius die adhibitis passim precibus, culpam pœnitentes aut ignorantiae, aut circumscriptiōni imputassent: quia etsi inueniabile crederetur sacerdotem sacerdotalia statuta nescisse; leuius tamen erat, quam si ore impudenti fateretur se nota calasse. Itaque eos qui tam incondita, ac tam instabilia usurpauerunt, placuit misericordiae & caritatis occursu, ita in communionem dilectionemque recipi, ut scirent secundum recentem & saluberri-
mam Taurinatis Synodi definitionem, ad perpetuam vitæ istius suffusionem, nullis se de cetero ordinationibus, nullis ordinariis interfuturos esse Conciliis: quia nihil salubre ab illis statuendum expectaretur, qui tantæ corruptionis tam detestanda exempla præbuerant.

Conc. Tau.
rinense
Can. 3.